

[Finansministeren.]

helhed er vel nok at få fastlagt byrdefordelingen mellem staten og kommunerne og mellem kommunerne indbyrdes. Det må være afgørende at have dette nogenlunde klarlagt, før man begynder at udforme de enkelte love om skatter til staten og navnlig om skatter til kommunerne.“

Jeg er fuldstændig enig med den ærede ordfører for forslagsstillerne i denne betragtning, og jeg har før givet udtryk for det, dels under finanslovdebatten, dels under debatten om åbningstalen.

Den ærede ordfører bemærker i denne forbindelse, at der af den tidligere regering blev nedsat et embedsmandsudvalg under indenrigs- og boligministeriet, der skulle arbejde med spørgsmålet om byrdefordelingen, og spørger, hvordan det er gået med denne sag. Jeg kan besvare spørgsmålet derhen, at udvalget har fortsat sit arbejde, og jeg har søgt at stifte bekendtskab med det arbejde, der hidtil er udført. Der foreligger en række talopstillinger vedrørende forskellige udgifter og fordelingen af byrderne mellem staten og kommunerne. Derimod foreligger der, såvidt jeg har kunnet få oplyst, ingen planer om, hvorledes man fra den tidligere regerings side har tænkt sig at løse disse spørgsmål. Jeg har altså måttet starte på bar bund, og jeg tror derfor ikke, det kan undre den ærede ordfører, at det endnu vil tage nogen tid, før der fra regeringens side kan komme forslag herom. Det drejer sig om spørgsmål, der spiller ind på mange ministeriers områder — der er både tale om indenrigsministeriet, socialministeriet og undervisningsministeriet — og der må jo foregå et vist koordinationsarbejde, før forslag kan udarbejdes. Der forestår også et ret stort beregningsarbejde. Man skal ikke alene søge at beregne, hvorledes ændringer i refusionsordninger o. lign. vil påvirke de forskellige hovedgrupper af kommuner; det er også nødvendigt at foretage beregninger med hensyn til virkningerne for enkelte kommuner, men jeg har stadig det håb, som jeg også før har givet udtryk for, at forslag herom kan fremsættes til foråret. Når man er nået så langt, at man har et tilstrækkelig fast grundlag for byrdefordelingen, er, som også den ærede ord-

fører var inde på, tiden inde til nærmere at drøfte forslag til lov om indkomstskat og formueskat til staten og også opholdskommunebestemmelserne, og det vil derfor være praktisk at vente med en mere indgående drøftelse af dette forslag, indtil forslag vedrørende byrdefordelingen kan fremsættes for tinget.

Jeg har også forstået den ærede ordfører for forslagsstillerne derhen, at han mener, at en nærmere drøftelse af de i forslaget nævnte skalaer ikke vil være heldig på indeværende tidspunkt. Den ærede ordfører udtalte — hvis jeg må have lov til at citere — at skalaerne var af foreløbig karakter, og

„det er klart, at den endelige skala først kan fastlægges, når den dag kommer, da vi endeligt kan vedtage en ny statsindkomstskattelov.“

Og den ærede ordfører udtaler senere:

„Det er imidlertid ikke praktisk — og heller ikke rimeligt — at føre en debat på grundlag af et sådant rent foreløbigt talmateriale.“

Jeg kan være fuldstændig enig med den ærede ordfører om, at der ikke er nogen som helst grund til at drøfte skalaer eller udkast til skalaer, hvorom det eneste, man med sikkerhed ved, er, at den endelige skala ikke vil få det udseende, som her er foreslået.

Jeg skal dog i denne forbindelse gøre nogle bemærkninger om to spørgsmål, som ikke blev nævnt i foråret, og som jeg godt kunne tænke mig at fremdrage ved denne lejlighed.

Indkomstskatten for personer foreslås ifølge forslaget udskrevet efter de i §§ 32—41 anførte bestemmelser og skal afløse den gældende ordinære statsindkomstskat samt indkomstskatten til den fælleskommunale udligningsfond, derimod ikke værneskatten og tillægsindkomstskatten, som, såvidt jeg forstår, fortsat skal udskrives i henhold til særlige lovbestemmelser. Jeg er ikke rigtig klar over, hvad årsagen hertil er. Mener de ærede forslagsstillere, at man skulle kunne undvære indtægten af værneskatten og tillægsindkomstskatten i de nærmeste år, eller har man ment, at det ikke faldt i tråd med de forenklingsbestrebelse, som er kommet til udtryk dels i forslaget, dels i fremsættelsestalen, hvorefter de forskellige